

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/64/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1111010612
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1111010612.1

Uznesenie

N.

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a sudcov JUDr. Zuzany Molnárovej a JUDr. Petra štífta, v trestnej veci obžalovaných O. I. M. I. N. pre zločin ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom v štádiu pokusu podľa § 14 ods. I, § 20 k § 155 ods. I Tr. zákona a iné, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 4T 57/2011 zo dňa 22.01.2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 06. októbra 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie Okresnej prokuratúry Bratislava I z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 4T 57/2011 zo dňa 22.01.2015 boli obžalovaní O. I. M. I. N. postupom podľa § 285 písm. ej Tr. poriadku oslobodení spod obžaloby pre pokus zločinu ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 14 ods. I, § 20 k § 155 ods. I Tr. zákona v jednočinnom súbahu s prečinom výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 ods. I písm. a/ Tr. zákona, na skutkovom základe, že

dňa 26. júna 2010 asi o 03.37 hod. v G. na K. v podniku O. a pred ním po vzájomnej dohode fyzicky napadli poškodených S. H.Ň., Z. H. M. K. H. tak, že ako títo spolu vychádzali z podniku O. obvinený O. I.Č. ešte v podniku pri dverách bezdôvodne napadol poškodeného Z. H. tak, že ho lakťom udrel do oblasti hlavy a obvinený I. N. bezdôvodne napadol poškodeného K. H. tak, že ho baseballovou pálkou udrel do oblasti hlavy, na čo poškodený K. H. spadol na zem, kde ostal chvíľu ležať a následne obvinení s doposiaľ nezistenými osobami pokračovali v útoku na poškodených pred podnikom O., kde ich rôznymi spôsobmi fyzicky napádali, pričom obvinený O. I. nožom a kovovým „boxerom“ fyzicky napádal poškodeného S. H. a poškodeného Z. H., obvinený I. N. napádal baseballovou pálkou všetkých troch poškodených, pričom poškodeného Z. H. zasiahol do rôznych častí tela, vrátane chrbta, čím spôsobil poškodenému S. H.Q. reznú ranu nad koreňom nosa v dĺžke asi 1,2 cm oblúkovitého tvaru a horizontálnu reznú ranu veľkosti 2 cm zasahujúcu do podkožia, v oblasti pravého líca vertikálne prebiehajúcu reznú ranu v dĺžke asi 5 cm zasahujúcu do podkožia, v jej okolí skôr krku prebiehajúce čiarové oderky v dĺžke 5 - 6 cm nepravidelne umiestnené, dve čiarové oderky oblúkovitého tvaru v podpazušnej čiare hrudníka vľavo vo výške prsnej bradavky, sufúzie (podkožné podliatiny) v oblasti ľavého ramena a oderky v oblasti lakťa vpravo s celkovou dobou liečenia 10 dní, poškodenému Z. H. spôsobili udreninu v oblasti ľavého obočia, opuch horného viečka, udreninu a podliatinu v oblasti hornej pery vľavo, udreninu v ľavej spánkovej oblasti s dobou liečenia 7 - 10 dní, poškodenému K. H. nespôsobili zranenia, ktoré by si vyžadovali lekárske ošetrenie a liečbu, nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchali obžalovaní.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote v zmysle § 309 ods. I Tr. poriadku odvolanie okresný prokurátor. Odvolanie smeruje proti výroku o oslobodení obžalovaného a bolo podané v neprospech obžalovaných.

V písomných dôvodoch odvolania prokurátor vytýka okresnému súdu, že dôsledne nevyhodnocoval dôkazy tak jednotlivo, ako aj v ich súhrne a v podstate si osvojil obranu obžalovaných bez toho, aby ju konfrontoval s vykonanými dôkazmi. Obhajoba obžalovaných je pritom vyvrátená radom priamych aj nepriamych dôkazov, najmä výpoveďami poškodených, z ktorých jednoznačne vyplýva, že páchatelmi fyzického útoku voči nim boli obžalovaní O. I. M. I. N..

Poškodení presne a podrobne popísali ako došlo ku skutku, ktorý sa začal pri vychádzaní z podniku a uviedli akým spôsobom mali jednotliví obžalovaní poškodených napádať. Obžalovaný O. I. mal udrieť lakťom poškodeného Z. H. a obžalovaný I.V. N. baseballovou pálkou udrieť K. H.. V útokoch mali pokračovať aj pred podnikom, pričom I. točil boxerom a N. opäť baseballovou pálkou. Poškodení na hlavnom pojednávaní síce na 100% neurčili obžalovaných ako páchatelov, avšak poškodený Z. H. pri rekognícii na druhý deň po skutku, keď boli jeho pamäťové schopnosti ešte v plnej miere zachované, opoznal ako útočníka s pálkou práve obžalovaného N..

Prokurátor okrem toho pripomína, že obhajoba o údajnom ukazovaní fotografií obžalovaných ihneď po vyvrátená svedeckými výpoveďami zasahujúcich policajtov.

S poukazom na uvedené navrhol krajskému súdu zrušiť napadnutý rozsudok okresného súdu postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b/, ej Tr. poriadku a vrátiť mu vec na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

K podanému odvolaniu zaslali prostredníctvom obhajcu svoje vyjadrenie obžalovaní O. I. a I. N.. S odvolaním prokurátora sa nestotožňujú a považujú ho za nedôvodné, pretože argumentácia uvedená v odvolaní nekorešponduje s dôkazmi, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní. Nesúhlasia tiež s tým, že si okresný súd osvojil výlučne obhajobu obžalovaných bez toho, aby ju konfrontoval s vykonanými dôkazmi. Obhajobné námietky týkajúce sa ovplyvňovania poškodených ukázaním fotografie O. I., nezákonnosti rekognície s I. N. a obsahu výpovedí poškodených, boli prezentované už pred vydaním prvého rozsudku okresného súdu. V ďalšom štádiu sa k nim vyjadril Krajský súd v Bratislave v uznesení zo dňa 04.04.2013, sp. zn. 2To 12/2013, ktorý k nim zaujal stanovisko, zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil prvostupňovému súdu na doplnenie dokazovania. V rámci doplneného dokazovania sa potvrdili všetky tvrdenia obhajoby a podozrenie zo spáchania žalovaného skutku obžalovanými sa celkom rozplynulo. Obhajoba je založená na dôkazoch vykonaných na hlavnom pojednávaní a korešponduje s obsahom zápisníc o hlavnom pojednávaní a s obsahom listinných dôkazov, ktoré boli vykonané.

Podľa názoru obžalovaných ani jeden z poškodených ich neoznačil za páchatelov napriek tomu, že boli obaja prítomní na hlavnom pojednávaní a poškodení si ich prezreli. Z ich výpovedí nevyplýva že by mali byť páchatelmi skutku. Poškodený Z. H. sa na hlavnom pojednávaní dňa 29.02.2012 k obžalovaným vyjadril, že nevie uviesť, či práve oni mali byť útočníkmi. Poškodený K. H. sa na hlavnom pojednávaní dňa 03.05.2012 jednoznačne vyjadril, že prítomných obžalovaných nepozná, nikdy ich nevidel a nie sú útočníkmi, ktorí ich napadli. Rovnako poškodený S. H. na hlavnom pojednávaní dňa 29.02.2012 nevedel určiť či prítomní obžalovaní boli medzi útočníkmi. Jednoznačne sa vyjadril, že osoba ktorá ho mala napádať baseballovou pálkou nie je ani jeden z prítomných obžalovaných.

Vo vyjadrení je znovu zdôraznené, že obžalovaný I. N. nebol pred vykonaním rekognícií "in natura" poučený podľa svojho procesného postavenia. Tomuto vyjadreniu zodpovedá obsah zápisníc o vykonaní rekognície zo dňa 26.06.2010, kde je v časti o poučení uvedené: "osoba bola poučená", bez akéhokoľvek konkrétneho obsahu samotného poučenia. Takéto konštatovanie samo o sebe nepostačuje k vysloveniu záveru, že osoba bola o svojich právach poučená. Je irelevantné, či bol pred alebo po rekognícii vypočúvaný ako zadržaný-podozrivý. V súčasnosti mnoho osôb vie o tom, či a kedy majú právo odoprieť výpoveď pri svojom výsluchu, ale takmer nikto z nich nevie, aké práva majú pri iných úkonoch trestného stíhania, akým je aj rekognícia. Zo zásady, že nikto nesmie byť nútený k usvedčovaniu samého seba, teda nesmie byť nútený k tomu, aby aktívnym konaním prispieval k zabezpečovaniu dôkazov proti sebe samému vyplýva, že obžalovaný nebol povinný zúčastniť sa rekognície ako opoznávaná osoba a o tomto svojom práve mal byť riadne poučený tak, aby toto právo mohol reálne využiť alebo nevyužiť.

Ďalším vážnym nedostatkom rekognície bola skutočnosť, že figuranti mali všetci vlasy a iba obžalovaný bol holohlavý, všetci figuranti boli tenší (v zmysle chudší). Pri chýbajúcej fotodokumentácii nie je možné overiť jeden zo základných predpokladov zákonnosti rekognície, či obžalovaný I. N. bol ukázaný opoznávacím osobám medzi viacerými osobami podobného zovňajšku. Ak by sa nestratila fotodokumentácia, jednoznačne by sa potvrdilo, že figuranti vyzerali podstatne inak ako on. Z uvedených skutočností vyplýva, že rekognícia in natura, vykonaná dňa 26.06.2010, bola vykonaná v rozpore s ustanoveniami Trestného poriadku, najmä s§ 130 ods. 2 Tr. poriadku, § 126 ods. 1 Trestného poriadku. Ide tak o nezákonne získaný dôkaz ktorý nie je možné použiť proti obžalovaným pre rozpor s § 119 ods. 2 Tr. poriadku.

Podľa prvotných výpovedí S. H. M. Z. H., im mal policajt ukázať fotografiu obžalovaného O. I. s komentárom, že mal byť zapletený v kauze Y.. Výsluchom policajtov sa nepodarilo zistiť kto konkrétne poškodeným fotografiu ukázal. Títo svedkovia takmer zhodne na začiatku výsluchu uviedli, že na skutkové okolnosti zo dňa 26.06.2010 si nepamätajú, nakoľko je to dávno. Poškodení S. H. M. Z. H. o tejto skutočnosti vypovedali na hlavnom pojednávaní dňa 29.02.2011 a jednoznačne sa vyjadrili, že po príchode polície im policajti ukázali jednu fotografiu s otázkou či je na nej páchatel' a povedali že ide o O. I., ktorý je zapletený v kauze Y.. Táto skutočnosť bola zjavne aj dôvodom, pre ktorý nebola vykonaná rekognícia s opoznávanou osobou O.I. I. a opoznávacími osobami poškodenými, pretože procesne vykonateľná rekognícia bola zmarená ukázaním jedinej fotografie poškodeným.

Doplnením dokazovania zostala naďalej nevyriešená otázka, kto bol páchatel'om skutku, ktorý sa obžalovaným kladie za vinu a to napriek tomu, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní bolo vykonané v plnom rozsahu tak ako ho navrhovali procesné strany a tak ako ho nariadil odvolací súd vo svojom predchádzajúcom zrušujúcom uznesení. Vyhodnotením dôkazov získaných zákonným spôsobom samostatne, aj vo vzájomných súvislostiach, nie je podľa odvolateľov možné dospieť k záveru o tom, kto je páchatel'om skutku, ktorý sa obžalovaným kladie za vinu a táto skutočnosť sa premietla aj do výroku napadnutého rozsudku o oslobodení spod obžaloby podľa§ 285 písm. c) Trestného poriadku.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhli, aby odvolací súd odvolanie prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu sa uskutočnilo v neprítomnosti obžalovaného I. N., ktorý osobitným podaním zo dňa 06.10.2015 požiadal o vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupkyňa krajského prokuratúry zotrvala v celom rozsahu na písomne zdôvodnenom odvolaní a navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie. Vyslovila presvedčenie, že krajský súd má k dispozícii dostatočné množstvo dôkazov, na základe ktorých môže vo veci spravodlivo rozhodnúť.

Obhajca obžalovaných odkázal na svoje písomné vyjadrenie k odvolaniu a navrhol odvolanie prokuratúry zamietnuť.

Obžalovaný O. I. zotrval na svojom stanovisku, že je nevinný a navrhol odvolanie zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave v intenciách § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadal len za predpokladu, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa§ 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní potupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace

proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 19 Tr. poriadku pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní, na verejnom zasadnutí alebo na neverejnom zasadnutí smie súd prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak.

Okresný súd vykonal všetky dostupné dôkazy nevyhnutné na jeho rozhodnutie, riadiac sa pritom zásadou, že s rovnakou starostlivosťou treba objasňovať okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a vykonal dôkazy tak, aby mohol spravodlivo rozhodnúť. Rozsudok súdu prvého stupňa je primerane odôvodnený vrátane úvah, ktorými sa súd riadil pri hodnotení jednotlivých dôkazov. Pokiaľ ide o výpočet vykonaných dôkazov a ich obsahovú stránku, odvolací súd v celom rozsahu odkazuje na prvostupňový rozsudok bez potreby jednotlivé vykonané dôkazy opätovne uvádzať.

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu zistil nasledovné: Obžalovaní O. I. M. I. N. sú na základe obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava I zo dňa 6.08.2011 sp. zn. 3Pv 509/2010 stíhaní pre pokus zločinu ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 14 ods. 1, § 20 k § 155 ods. 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona

Okresný súd prvýkrát vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 31.10.2012 tak, že uznal obžalovaných vinnými zo žalovanej trestnej činnosti a uložil im zhodne trest odňatia slobody vo výmere štyri roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 04.04.2013 sp. zn. 2Tof 12/2013 bol vyššie citovaný rozsudok okresného súdu postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b/, ef Tr. poriadku zrušený a vec bola vrátená okresnému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Podstatným dôvodom zrušenia predchádzajúceho prvostupňového rozhodnutia bolo najmä to, že súd prvého stupňa rozhodol vo veci na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu predčasne, pričom sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Skutkový stav označil odvolací súd vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí za nejasný a neúplný a konštatoval tiež existenciu pochybností o správnosti skutkových zistení, na odstránenie ktorých nariadil doplniť dokazovanie. Nedostatočne objasnenou zostala po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní otázka jednoznačného ustálenia páchatel'ov žalovaného skutku.

Po vrátení veci na opätovné prejednanie bolo dokazovanie doplnené vyžiadaním listinných dôkazov, ktoré dokumentujú priebeh prvotných úkonov, na ktoré ako problematické poukázal odvolací súd vo svojom rozhodnutí a tiež tých, ktoré objasňujú okolnosti vyhotovovania fotodokumentácie z vykonanej rekognície s obžalovaným I. N.. Na hlavnom pojednávaní boli v procesnom postavení svedkov vypočutí policajti, ktorí boli členmi hliadok vyslaných na miesto činu a ktorí prišli bezprostredne po čine do kontaktu s poškodenými.

Tak ako už bolo konštatované, obaja obžalovaní zhodne popierajú spáchanie žalovaného skutku, popierajú aj to, že by v podniku O. pracovali ako biletári, teda, že by kontrolovali zákazníkov pri vstupe do podniku, prípadne sa starali o zabezpečenie poriadku. Spočiatku vzhľadom na pôvodnú výpoveď I. N. bola spornou aj otázka, či sa na tomto mieste v uvedenom čase vôbec nachádzali. Z výpovede obžalovaného O. I., ktorá je podporená aj výpoveďou svedka A. jednoznačne vyplýva, že obaja obžalovaní sa v čase, keď malo dôjsť v priestoroch podniku a pred vstupom do neho k incidentu, v tomto zariadení nachádzali.

Nepochybne je možné na podklade vykonaných dôkazov dospieť aj k záveru, že k napadnutiu poškodených S. H., Z. H. a K. H. dňa 26.06.2010 v skorých ranných hodinách na K. ulici v podniku O. naozaj došlo. Nasvedčujú tomu zhodné výpovede poškodených, svedka S. A. a záznamy o zákroku polície. Poškodení S. H. M. Z. H. utrpeli po napadnutí inými osobami zranenia, ktoré sú popísané v skutkovej vete obžaloby a tieto korešpondujú so závermi znaleckého posudku z odboru

zdravotníctva. Tieto zásadné otázky sú dostatočne podložené dôkazmi, závery o nich sú jednoznačné a nespochybniteľné. Čo sa týka priebehu útoku, ktorý mal byť postupne vedený voči všetkým trom poškodeným a tiež následkov, ktoré boli na ich zdraví spôsobené, v týchto otázkach neboli zistené zásadné problémy a nedostatky. Tieto otázky neboli sporné, tak v predchádzajúcom konaní, ktoré odvolací súd viedol na podklade odvolania obžalovaných a rovnako nie sú tieto otázky sporné ani v tomto štádiu konania, keď odvolací súd preskúmava vec na podklade odvolania podaného prokurátorom, proti oslobodzujúcemu výroku.

Vychádzajúc s predchádzajúceho rozhodnutia odvolacieho súdu, najdôležitejšou otázkou, ktorá nebola dostatočne objasnená a ktorú bolo potrebné po vrátení veci súdu prvého stupňa jednoznačne vyriešiť, bolo preukázanie, že osobami, ktoré poškodených v blízkosti vchodu do podniku a v okolitých priestoroch fyzicky napadli, boli práve obžalovaní O. I. M. I. N..

Rozhodujúcimi dôkazmi, na podklade ktorých bolo možné túto otázku spoľahlivo vyriešiť, boli v prvom rade výpovede priamych svedkov, poškodených Z. H., K. H. M. S. H..

Z výpovede poškodeného Z. H., ktorá bola vykonaná v prípravnom konaní, bezprostredne po skutku vyplýva, že ho napadol pri vchode biletár, ktorého nepoznal. Od tohto dostal úder lakťom do oblasti brady. Na polícii poškodenému povedali, že ten kto ho udrel ako prvý, že to môže byť O. I.. Ďalej pokračoval útok tak, že ho biletár ktorý mu zasadil prvú ranu napádal aj ďalej a vtedy sa medzi nich postavil S. H.. Pridali sa aj ďalší biletári, mohli byť štyria- piati. Vonku pred barom poškodený spolu s kamarátmi iba odvracali útoky, pretože muži ktorý na nich útočili mali boxer a baseballovú pátku. Medzi útočníkmi bol aj muž, ktorého po skutku opoznal na polícii a ten mal so sebou baseballovú pátku. Muž, ktorý ho napadol ako prvý nožikom dorezal S. H.. Medzi mužmi bol aj ďalší útočník, ktorého by poškodený nevedel opoznať. V rámci výpovede v prípravnom konaní, poškodený H. k osobám útočníkov uviedol aj to, že všetci vyzerajú rovnako a nevie podľa čoho by ich opoznal.

Z výpovede S. H. z prípravného konania je možné zistiť, že sa snažil pred vchodom oddeliť kamaráta Z. H. od muža, ktorý naňho zaútočil a v tom bol týmto mužom zasiahnutý s použitím noža a boxera. Ďalej od vchodu prebiehal konflikt medzi ním, Z. H., K. H. a mužom, ktorý mal byť zrejme biletárom klubu a, ktorý ako prvý napadol Z. H.. Spolu s týmto mužom s nimi zápasili aj ďalší, možno traja - štyria. Mužov, ktorý ich napadli dokázal poškodený zbežne popísať, pričom biletár, ktorý bol chudší, vyššej vyšportovanej postavy, mal byť podľa toho čo mu povedali na polícii zrejme O. I.. On sám predtým túto osobu nepoznal. Druhý muž, ktorý mal v rukách baseballovú pátku bol vyšší, tlstší a mal vyholenú hlavu. Mohol mať okolo 115 až 120 kg. Hneď po incidente mu jeden z policajtov ukazoval v aute fotku a pýtal sa či jeden z útočníkov bol aj muž na fotografii. Vtedy mu policajt povedal, že tým mužom je O. I. a vystupoval v kauze Y.. Počas tejto komunikácie bol v aute prítomný aj Z. H..

Zhodne ako poškodení Z. H. M. S. H., popisuje priebeh bitky aj poškodený K. H.k. Podľa neho všetci traja boli napadnutí biletármi klubu s ktorých jeden bol tlstší, zavalitejší a držal v ruke baseballovú pátku s ktorou ho trafil rovno do hlavy. Druhý biletár, ktorý bol chudší mal v rukách nôž na čo ho upozornil S. H.,. Tento trafil ako prvý Z. H. lakťom do hlavy. Keď sa konflikt upokojil aj za prítomnosti majiteľa podniku, prišli policajné autá a policajti zobrali so sebou Z. H. M. S. H.. Z obavy aby sa útočníci nevrátili, odišiel poškodený H. rýchlo preč a smeroval na Z. ulicu, kde býval jeho kamarát.

Čo sa týka výpovedí poškodených na hlavnom pojednávaní, krajský súd upriamuje pozornosť najmä na tvrdenie poškodeného S. H.Ľ., ktorý na hlavnom pojednávaní uviedol, že ani jeden z obžalovaných nie je mužom, ktorého pri rekognícii opoznal ako páchatel'a útočiaceho s baseballovou pátkou, avšak v prípravnom konaní vypovedal, že pri rekognícii spoznal medzi figurantmi osobu, ktorá ich napádala s baseballovou pátkou. Poškodený K. H. na hlavnom pojednávaní tvrdil, že obžalovaných vidí prvýkrát v živote a pri opoznávaní osôb podľa predložených fotografií uviedol vyšetrovateľovi, že jedna tvár sa mu javí ako páchatel', ale nebol si stopercentne istý. Neurčitá je aj výpoveď poškodeného Z. H., ktorý na hlavnom pojednávaní pripustil, že obžalovaný N. by mohol byť osobou s baseballovou pátkou a obžalovaný I. osobou, ktorá nožikom napádala H..

Tak ako to vyplýva z výpovedí poškodených v prípravnom konaní, dňa 26.06.2010 sa uskutočnila rekognícia, pri ktorej bol opoznávanou osobou obžalovaný I. N. a opoznávajúcimi osobami poškodení Z. H. M. S. H.. Obaja poškodení vždy spomedzi štyroch osôb označili za jedného z páchatel'ov I. N.. Figurantmi boli policajti tak, ako to uvádza vo svojom vyjadrení kodvolaniu obhajca obžalovaných a pravdou je aj oveľa závažnejšie zistenie, ktoré vyplýva aj z doplneného dokazovania, že v spise sa nenachádza fotodokumentácia z tohto úkonu. Nie je tak možné preveriť, aké typy osôb boli v pozícii figurantov a ani porovnať vzhľad obžalovaného v čase výkonu rekognície a jeho vzhľad v čase vykonávania hlavného pojednávania, keď sa k osobám páchatel'ov vyjadrovali všetci traja poškodení.

Súd prvého stupňa, rešpektujúc pokyn nadriadeného súdu preveril po vrátení veci okolnosti súvisiace s vykonávaním rekognície a vyhotovovaním fotodokumentácie z tohto úkonu. Podľa vyjadrenia vyšetrovateľa, ktorému bola vec pridelená, bola z rekognície vyhotovená fotodokumentácia, avšak došlo k jej strate. O tejto udalosti boli spísané úradné záznamy, ktoré sú založené vo vyšetrovacom spise. Kriminalistický technik OR PZ Bratislava I, ktorý bol požiadaný o opätovné vyhotovenie fotografií, za predpokladu, že sa tieto v systémoch nachádzajú, po preverení konštatoval, že fotodokumentáciu vykonával kriminalistický technik, ktorý už nie je členom policajného zboru a v materiáloch sa nepodarilo nájsť negatív filmu, ktorý sa v tom čase prikladal k fotodokumentácii.

K otázke zákonného poučenia obžalovaného I. N., na ktorého nedostatky obhajoba počas celého konania poukazovala, poskytol svoje vyjadrenie vyšetrovateľ npor. S.. M. X.. Z jeho vyjadrenia vyplýva, že vzhľadom na časový odstup si nepamätá na žiadne podrobnosti a môže konštatovať iba to, že obžalovaný bol poučený zákonným spôsobom, tak ako je to uvedené v poučení, pričom bol poučený o svojich právach a povinnostiach pri rekognícii a to presne ako je to zachytené v zápisniciach. Obžalovaný I. N. mal vtedy postavenie podozrivej osoby a primerane k tomuto postaveniu bol poučený.

V rámci doplneného dokazovania na súde prvého stupňa boli z polície vyžiadané aj mená policajtov, ktorí boli v čase skutku v službe a boli ako členovia hliadky OO PZ Bratislava, Staré Mesto - západ a členovia Pohotovostnej motorizovanej jednotky, vyslaní na miesto činu.

Svedkovia D. N., S. S., Š. M. M. G. U. si s odstupom času nepamätali na podrobnosti služobného zákroku a odvolávali sa na prípadné úradné záznamy, ktoré musia byť obsiahnuté v spisovom materiáli. Svedok D. N.H. si nebol vedomý, že by ukazoval poškodeným fotku O. I. pričom potvrdil, že tohto muža pozná a prišiel s ním do kontaktu v rámci výkonu služby. Svedok Š.Y. M. uviedol, že väčšinou pri zásahu nemajú k dispozícii fotografie osôb, tieto majú u seba ak idú pátrať po konkrétnej osobe. Jednoznačne sa však nevedel vyjadriť k tomu, či mali k dispozícii fotografiu obžalovaného O. I..

Svedok F.. Z. X., služobne zaradený na Obvodnom oddelení Bratislava, Staré Mesto - západ, prišiel na miesto s kolegom N. a komunikoval s osobami, ktoré boli napadnuté. Tieto osoby boli zrejme podľa toho, že boli poranené a s roztrhanými odevmi. Potom, čo im tieto osoby poskytli prvé informácie o útočníkoch, kolega N. mu povedal, že asi vie o koho sa jedná. So stopercentnou istotou svedok konštatoval, že mu kolega povedal meno jedného útočníka, ktoré si už nepamätá a pri ďalších osobách zaváhal. Svedok si pamätal, že kolega pri uvádzaní konkrétneho mena, spomenul, že je tam súvislosť tejto osoby s vyšetrovaním vraždy O. Y..

Vyhodnotením obsahu výpovedí poškodených, výpovedí policajtov, ktorí boli vypočutí na hlavnom pojednávaní a zohľadnení ďalších listinných dôkazov ako aj úkonov, ktoré boli v rámci prípravného konania vyšetrovateľom vykonané, sa krajský súd prikláňa skôr k záveru, že zhodne tvrdenia poškodených Z. H. M. S. H. o tom, že boli predtým než sa uskutočnili ich výsluchy pred vyšetrovateľom do určitej miery ovplyvnené poskytnutím konkrétnych informácií podstatných pre objasnenie skutku, ktoré však bolo na mieste získať práve ich výpoveďami, prípadne ďalšími dôkaznými prostriedkami vykonanými tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní, sú pravdivé. Informácie o tom, že bolo poškodeným uvedené meno jedného s potenciálnych páchatel'ov (obžalovaný O.I. I.), predložená jeho fotografia a naznačená súvislosť s účasťou na spáchaní vraždy O. Y., poskytli obaja poškodení nezávisle od seba v rámci výsluchu v prípravnom konaní. U oboch išlo o ich spontánne vyjadrenie v rámci monologickej časti výsluchu, teda nešlo o odpoveď na

konkrétne položenú otázku. Na tomto svojom tvrdení zotrvali obaja poškodení aj pri svojich ďalších výsluchoch.

Po zohľadnení informácie, ktorú poskytol v rámci výsluchu svedok Ing. Z. X. a tiež zohľadnení faktu, že s obžalovaným O. I. nebola vykonaná rekognícia a k jeho opoznávaní došlo iba predložením fotoalbumov poškodenému K. H., je nutné prijať záver o pravdivosti tvrdení, ktoré orgánom činným v trestnom konaní a súdu poskytli poškodení Z. H. M. S. H.. Pre úplnosť odvolací súd pripomína, že poškodený K. H., ktorému vyšetrovateľ predložil fotoalbumy aj s fotografiou O. I., je poškodeným, ktorý nebol v policajnom aute a do kontaktu so zasahujúcimi policajtmi neprišiel, pretože z miesta činu ušiel. Zhrnutím vyššie uvedených údajov je zrejmé, že predložením jedinej fotografie, bez zabezpečenia predchádzajúceho popisu páchatel'a v procesne použiteľnej podobe a uvedením ďalších údajov o jeho osobe, boli poškodení ovplyvnení pri eventuálnom ďalšom výbere v rámci ustálenia páchatel'ov činu.

Tieto významné zistenia, o ktorá sa opiera aj obrana obžalovaných, majú podľa odvolacieho súdu zásadný význam pri posudzovaní zákonnosti vykonaných dôkazov, konkrétne dôkazov smerujúcich k ustáleniu okruhu osôb páchatel'ov.

Tak ako už bolo naznačené v predchádzajúcom rozhodnutí odvolacieho súdu, za plne spôsobilý a procesne využiteľný nie je možné považovať ani výsledok vykonanej rekognície bez zabezpečenia fotodokumentácie z jej priebehu, pričom záver o nemožnosti odstrániť nedostatky tohto úkonu vyplynul aj z doplneného dokazovania po vrátení veci súdu prvého stupňa.

Výpovede ostatných svedkov, ktorí boli vo veci vypočutí, neuvádzajú žiadne konkrétne skutočnosti k priebehu útoku, nakoľko svedkovia S. A. M. M. N. sa nenachádzali počas útoku vonku pred vchodom do podniku. Svedok A. bol síce privolaný s cieľom, aby konflikt pomohol ukončiť, jeho priebeh však nevidel. Svojou výpoveďou iba potvrdil, že obžalovaní O. I. M. I. N. boli v ten večer v bare, respektíve pred vchodom do baru prítomní. Vedel aj o tom, že poškodení mali vonku pred barom konflikt, avšak nevedel povedať s kým.

Svedkyňa M. N., ktorá pracovala v bare, mala sprostredkované informácie o tom, že obžalovaní sa vonku pobili, ale bitku nevidela. Konflikt mala s jedným z poškodených, ktorý jej vulgárne nadával a správal sa agresívne.

Je potrebné zdôrazniť, že obaja obžalovaní spáchanie skutku tak, ako je im kladený za vinu, popierajú a ostatné vykonané dôkazy spôsobilé usvedčovať obžalovaných zo spáchania žalovaného skutku, sú poznačené formálnymi vadami, sú nejednoznačné a nemožno sa o ne bez výhrad oprieť pri prijatí záveru o tom, že skutok spáchali obžalovaní O. I. a I. N..

Pochybnosti o vine obžalovaných, ktoré boli naznačené už v predchádzajúcom rozhodnutí odvolacieho súdu sa nepodarilo doplnením dokazovania na súde prvého stupňa odstrániť, práve naopak, tieto sa ešte viac zvýraznili.

V ustanovení § 2 ods. 4 Tr. poriadku je upravená zásada prezumpcie neviny a táto zásada vychádza z čl. 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Prezumpcia neviny znamená, že nedokázaná vina má rovnaký dôsledok a význam ako dokázaná nevina a teda obžalovaní aj v danom konkrétnom prípade nemajú povinnosť svoju nevinu dokazovať.

Na základe vyššie uvedeného preto krajský súd zhodne ako súd prvého stupňa konštatuje, že nemožno urobiť jednoznačný záver o zodpovednosti obžalovaných O. I. F. M. I. N. za konanie opísané v skutkovej vete podanej obžaloby. Preto sa odvolací s názorom okresného súdu stotožnil a odvolanie okresného prokurátora podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.